

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰωνά, Βαραχισίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ

Ἐνστάσει γενναία Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἐρρύσω.

Ἐκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τοὺς συνάθλους σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον ἐχθροῦ ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ὡς Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ Διδάσκαλος σοφὸς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Ἄτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν, πόνων ἐπιδόσεσι, φωτοειδῆς ἐχημάτισας, πυρὸς νικήσας γάρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τὴ θερμὴ πρὸς Κύριον, ἀγάπη ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιεζόμενος, τὰ ὅσα πάντα συντέτριψαι, διὰ τοῦτο, πιστεῖ σὲ γεραίρομεν.

Ἰωνὰ θεσπέσιε δεθεῖς, ραβδισμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτομούμενος, καὶ βραζούση πίσση, συγκατακαϊόμενος, καὶ πρίοσι δεινῶς μεριζόμενος, διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕμνοις Βαραχήσιον Πιστοί, Λάζαρον καὶ Ἄβιβον, καὶ Ἰωνὰν εὐφημήσωμεν, Ναρσὴν Ἡλίαν τε, Μάρην Σηβεθήην, Μαρουθὰν τὸν ἐνδοξον, καὶ Σάββαν Ζανιθὰν τε, αἰτούμενοι, τούτων δεήσεις, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Σταύρωσιν τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοί, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὀρᾶσαι; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕδασι; Μὴ οὖν ἐάσης με, εὐεργέτα μόνην εὐσπλαγχνε, τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμᾶς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα, Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ συνήθεις Κανόνες, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

Ὡδὴ α' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτήρα τὸν φαιδρὸν, ἀνευφημήσωμεν πιστοί, ὧς τῆς πίστεως φωτί, καταυγάσαντα λαούς, δοξάζοντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

Ἐν τῷ λειμῶνι νοητῶς, τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ, ἀνατραφεῖς καὶ αὐξηθεῖς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτόν, τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργός, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συνανθλούντάς σοί.

Θεοτοκίον

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληροσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ὃν ἡ Ἀκροστιχὶς.

Αἶνον προσοίσω τοῖς Θεῷ παραστάταις. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς

«Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυρῷ δεδόξασται, αὕτη γάρ, Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα».

Αἴγλη φωτιζόμενοι αἰεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακάριοι, ὅλον μὲ φωτίσατε, καὶ τὴν ἀγλὴν τῆς ἀγνωσίας λύσατε, ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Ἱερολογοῦντες Ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ Ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερων, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις ἀσεβέσιν ἀθληταί, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε, τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφητε.

Θεοτοκίον

Ὅρος σὲ κατάσκιον ποτέ, ὁ Ἀββακοῦμ ἐλλαμφθεῖς ἐθέασατο, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἐξ ἧς Θεὸς σωματωθεῖς ἐπέφανεν, ἀρετὴ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Στερεώμά μου γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε».

Ἐξήρανας θολερούς, χειμάρρους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶνάματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Ἐχθρῶν τὴν παρεμβολὴν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἠθροίσας λόγοις σου λαούς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμός, ἔχων στρατηγοῦντα Χριστὸν τὸν Σωτήρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε.

Θεοτοκίον

Ἐν θλίψεσι πλατυσμών, ἔχοντες Παρθένε τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθῳ τιμώντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

Τῶν Μαρτύρων

Εἰρμὸς ἄλλος

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε».

Νευρούμενοι πόθῳ θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς Μακάριοι φρόνημα, ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ νομίμως ἐστέφθητε Ἅγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στερρότατα, τοὺς ῥαβδισμοὺς παμμάκαρ τοῦ σώματος, Τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεινόμενος, Ἰωνὰ πανόλβιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ῥωννύμενος σθένει θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντουργοῦ πανόλβιε Πνεύματος, τὰς ἀναρτήσεις, τὸ πῦρ, τὰς μάστιγας, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοκίον

Ὁ μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὑπερβολὴ Παρθένε χρηστότητος, καὶ σάρξ ὠράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος, ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, πάσης Περιστάσεως, Παναγία ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κάθισμα Ἦχος α'

Ὁ μόνος εἰδὼς

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε, καρτερία γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Μαρτύρων καρτερούς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως, καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κουφίζετε, Μεγαλόνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶν προσιόντων, τῆ σορῶ ὑμῶν, ἦν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν Παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σὲ πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ».

Ἐξήρανας θολερούς χειμάρρους τῆς πλάνης, καὶ τὸ ψεῦδος Μάκαρ σὺ Κατεπολέμησας.

Ἐν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλλήνων μωρίαν, Ἱερομάρτυς Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, Ἱεράρχα Κυρίου, στερρῶς καθώπλισας τοῖς διδάγμασιν.

Θεοτοκίον

Ὡς ὑπέρμαχος οὔσα Ἄχραντε ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων, τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

Τῶν Μαρτύρων

Εἰρμὸς ἄλλος

«Ὅρος σὲ τὴ χάριτι, τὴ θεία κατάσκιον, προβλεπτικοὺς ὁ Ἄββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν».

Συμφώνως Ἡλίαν, Σηβεήθην καὶ Ἄβιβον, Λάζαρον Μάρην Μαρουθάν, Ναρσὴν καὶ Σάββαν Ζανιθάν, καὶ τὸν Βαραχήσιον καὶ Ἰωνάν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

Ὅσιως παμμάκαρ, Ἰωνὰ σὲ γεραίρομεν, μετὰ γὰρ πλείστους αἰκισμοῦς, εἰς παγετὸν ἀπορριφεῖς, γενναίως ὑπέμεινας, τὴ τοῦ Θεοῦ καταθαλπόμενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ἰσχυὶ παμμάκαρ, θεϊκῆ Βαραχήσιε, τὰς πυρακτώσεις ἐνεγκῶν, τὰς ἐκ μολύβδου ἀνδρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστόν, ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριώδη, διὸ σὲ γεραίρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες, πλησθέντες τοῦ Πνεύματος, πάντας σοφους καὶ δυνατοὺς, πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο, τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα, οὓς ἐν αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ὁραῖοι τοῖς στίγμασι, τοῖς θείοις ἐδείχθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι Χριστοῦ, ὅθεν τὰ στίγματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίατα, ἀνελλιπῶς ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον

Τὸ Ὅρος Προφήτης, Δανιὴλ ὁ τεθέαται, ἐξ οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστός, ἐτμήθη ἄνευθεν χειρός, συντρίψας τὰ εἰδῶλα, καὶ καθελὼν τὰ τῶν δαιμόνων φρυάγματα, σὺ εἶ Παρθένε, διὸ σὲ δοξάζομεν.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνούμεν σε Χριστέ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα».

Ἐν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων Χριστοῦ ὡς μιμητής, μακροθυμίαν Ὅσιε, δι' ἧς ἐταπείνωσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκίσεις Ὅσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας, σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θεία συντετήρησαι.

Ὡς στεργοὶ τῆς πίστεως, καὶ ἀήττητοι ὑπέρμαχοι σοφοί, γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς ἀπειθοῦσιν Ἅγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον

Ῥυπωθεῖσαν πάθεσι, τῶν ἀνθρώπων Ἄχραντε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσλαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ θεία χάριτι ἐθέωσεν.

Τῶν Μαρτύρων

Εἰρμὸς ἄλλος

«Ὁ φωτίσας τὴ ἐλλάμπει, τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρὸν νας τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σέ».

Ὁ μιλήσας τῷ φωτί, τῷ μεγάλῳ φῶς δεύτερον, ἐγνωρίσθης ἀμαυροῦν, δυσσεβούντων προστάγματα, Ἰωνὰ θεσπέσιε, δεθεῖς σχοινίῳ δέ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Ἰώμενος τὰ ἡμῶν, ὁ Χριστὸς παραπτώματα, ἐκρεμάσθη ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι, τοῦτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμάται, πάθει σεπτῷ καλλυνομενος.

Στρεβλούμενος, Ἰωνὰ, καὶ δακτύλους κοπτόμενος, ἀνέμελπες τῷ Θεῷ, ὑμνωδίαν γηθόμενος, τῷ ἐνδυναμούντι σε, μετὰ σαρκὸς ἐχθροῦς ἀσάρκου, καταπατεῖν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον

Θαυμάζουσα τὸν ἐκ ταύτης, ἀρρήτως τικτόμενον, ἢ Πάναγνος κατεπλήττετο, καὶ ἐμεγάλυνε, καὶ βοῶσα

ἔλεγιε, Πῶς ἐν ἀγκάλαις σὲ κατέχω, τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε, Καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι».

Ἀθείας ἐξήλεγξας, τὴν ἀπάτην Ἀοίδιμε, καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους ἐφώτισας.

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας, τὰ τεμένη Μακάριε, καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς Χριστὸν ἐστήριξας.

Τοὺς συνάθλους καθώπλισας, καὶ ἐχθροὺς ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλω, καὶ νίκης, βραβεῖα εἰλήφατε.

Θεοτοκίον

Γηγενεῖς ἀνυψώθημεν, ὁ ἐχθρὸς τεταπείνεται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου, τόκου σου Ἄχραντε.

Τῶν Μαρτύρων

Εἰρμὸς ἄλλος

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Ἐνεύρου σὲ Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, δορὰν γὰρ ἀφαιρούμενος, παναοίδιμε τῆς κάρας Ἰωνά, ἔφερες ἀνδρείως τὴν τοῦ ὄφως, καταπατῶν, δολίαν κάραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὁ νοῦς σου ἀκλινῆς ἀποτμηθείσης σου, τῆς γλώττης μένει Ὅσιε, καὶ τοῖς αἵμασιν ἡγίασται ἡ γῆ, τοῖς ἔκκενωθείσι δι' ἀγάπησιν, τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ θεῖον Αἷμα κενώσαντος.

Ἵμνήσωμεν πιστοὶ Ἠλίαν Ἀβιβον, Ναρσὴ καὶ Μάρην Λάζαρον, Σηβεήθην Μαρουθὰν καὶ Ζανιθάν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βαραχήσιον, καὶ Ἰωάν, τοὺς καλλινίκους καὶ Μάρτυρας.

Θεοτοκίον

Παλάτιον Θεοῦ ἐδείχθης Δέσποινα, τοῦ πάντων βασιλεύοντος, ὃν ἰκέτευε, ληστῶν με πονηρῶν, ἤδη γεγονότα καταγώγιον, ἀποκαθάραι, καὶ σώσαι με ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμὸς

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξιάριον

Τῇ Κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Στίχοι

- Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
- Ὑπνωσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὕπνον,
- Γαστήρ Κυρίλλου Λευίτου διὰ ξίφους,
- Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυὶδ, ἐρράγη.
- Κεῖνται γυναῖα βρώσεως χοίροις σκάφαι,
- Γαστρὸς παθοῦσαι ῥήξιν ἐκχοιροφρόνων.
- Εἰκάδι ἢ δ' ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἴκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰωνά, Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων.

Στίχοι

- Ἐχεις Ἰωάνν καὶ σύ, γῆ, πάντως μέγαν,
- Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.
- Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
- Χανδὸν ζεούσης ἐκπίνει πίσσης σκύφον.
- Χριστοῦ ὑπετμηθέντες ἄνδρες ἐννέα,
- Σύνεισιν ἤδη τάξεσι ταῖς ἐννέα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχοι

- Τὸν πηλὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμάκαρ.
- Χριστῷ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς πηλίνω.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ ἐν τῇ βάρῃ ὀφθείς, ἐν πυρὶ τῷ Νομοθέτῃ, καὶ τὸν τόκον τῆς ἀειπαρθένου ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Οἱ τῶν αἱμάτων κρουνοί, τῆς ἀθλήσεώς σου Μάρκε, ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας τῆς ἀπάτης, καὶ θεῖον ἴαμα πάσιν ἔβλυσαν, τοῖς ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς τέλος, αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀήττητε Μάρκε, σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμάχητον εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικόν, ἱερούργησας Κυρίω, τῇ μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθεῖς, καὶ ἐνθέου Κύριλλε τελειώσεως, πυρὶ δειχθεῖς ὀλοκαύτωμα.

Θεοτοκίον

Ἰσχὺν καὶ κράτος ἡμᾶς, ἱκεσίαις σου Παρθένε, τοὺς ἀπαύστως σὲ Κυρία, ὡς Θεοτόκον ὑμνοῦντας, κατὰ παθῶν ἐπένδυσον, καὶ προσβολῶν νοουμένων ἐχθρῶν.

Τῶν Μαρτύρων

Εἰρμὸς ἄλλος

«Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, κόσμον ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ ὀ γαστρὶ σου ὀλόκληρον, αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Ἀποσκοπῶν εἰς τὸν μόνον Κύριον, σώζεις δυνάμενον σοφέ, οὐκ ἐφλέχθης προσομιλῶν, πίσσης πυρακτώσεσι, δρόσον θείας χάριτος, ὃ Ἰωάνν κομιζόμενος, ὥσπερ οἱ τρεῖς νεανῖαι ποτέ, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ῥώμη Θεοῦ, Ἰωάνν ῥωννύμενος, ἠνεγκας βάσανα πικρά, Ἡσαίας δὲ ὡς τὸ πρῖν, ἔχαιρες πριζόμενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀναβοῶν καὶ δεχόμενος, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄδει τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μακροὺς, ἄθλους οὓς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν τίμιον, καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων νύν, τὴν σορὸν ἐξ ἧς βρῦει, ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδρικῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε, καταπατῶν τοῦ πονηροῦ, ἀκανθώδεις ἐπιβουλάς, ἔφερεις συρόμενος, καὶ κατακεντούμενος, τοῖς ἀκανθώδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον

Τὴν ἐν ἐμοί, ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου Πρὸς Θεόν, ταῖς

σεπταῖς δεήσεσιν, Ἄχραντε ἀπέλασον, καὶ μελωδοῦντά με οἴκτειρον, Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου

ᾠδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὑμνον σοὶ προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων, ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν, Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Λόγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αἱμάτων τοῖς ρεῖθροις, φαιδρῶς κατηγλάϊσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σὲ ἐνισχύσαντα.

Ἄγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων, τὴν ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀσινὴ φυλάττεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ὕμνοις σὲ δοξάζουσαν.

Μύρα εὐωδέστατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῶν αἱμάτων ρεῖθρα, προσήξαν τῷ Δεσπότη λέγοντες, Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ὁλάγαθον ἔχοντες σὲ προστασίαν, Θεογεννητὸρ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων

Εἰρμὸς ἄλλος

«Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες, Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἀκαθέκτοις χρώμενος Ὁρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δολιόφρων, καλάμοις σου περιάπτει, παναοίδιμε πλευράς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ τὰς σάρκας ξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρά, δεσμὰ τῆς ἀθείας, ταθεῖς καὶ συντριβεῖς σου, τὰ τοῦ σώματος Ὅστα, Μάρτυς Βαραχήσιε, τὴν ἀπάτην πᾶσαν συντριβεῖς, καὶ ὡσεὶ χοῦν λεπτύνεις, μέλπων, Σὲ δοξάζω, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορήσας σου τὴ καρτερὰ, ἐνστάσει ὁ παράφρων, βραζούσαις σὲ καταφλέγει, Καταπόσει θερμῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε, μελωδοῦντα, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα τέλεια Θεῷ, καὶ θύματα εὐώδη, ὀλόκληροι Προσφοραὶ τε, προσηνέχθητε ὁμοῦ, κραυγάζοντες Μάρτυρες, Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν κυριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τὴ πάλαι παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἐθέωσας Ἀγνή, τῷ τόκῳ σου ψάλλουσαν, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες, Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν κυριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὲ τὴν ὀραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου, ἐν ἣ οὐδεὶς διήλθεν, εἴ μὴ Θεὸς ὁ μόνος, Θεοτόκε

Παρθένε, ἐν ὕμνοις τιμώμέν σε».

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πάτερ ἀναιμάκτους, προσφέρων Κυρίῳ, καρδία ἀγνοτάτη, καθαρὸν Ἱερεῖον, προσήχθης δι' ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ νοητῇ μαχαίρα τῶν λόγων σου, τοῦ ψεύδους Κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε τεμῶν, ἀνθρώποις τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας ἐμεγάλυνας.

Σοῦ τῶν ἀθλητῶν πρεσβείαις, καὶ Μυσταγωγῶν σου ἰκεσίαις εὐεργέτα, Μάρκου τε καὶ Κυρίλλου, καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ ἡμᾶς τῶν θείων χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον

Ὑπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας ἀπορρήτου, καμφοθεὶς ὁ πάντων Κτίστης, ἐκ σοῦ Ἄγνη ἐτέχθη, καὶ φθαρέντας ἀνθρώπους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Τῶν Μαρτύρων

Εἰρμὸς ἄλλος

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος ἔδειξεν ἀφλεκτος, καὶ νὺν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἴδε φωταυγῆς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύρων ἔλαμψε σήμερον, νέφη πονηρὰ τῆς ἀμαρτίας σκεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα θεῖο ἐν Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας, ταύτην προθύμως ἐορτάσωμεν.

Ὅσπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπ' οὐρανόν, ταῖς τῶν ἀγῶνων λαμπρότησιν, Ἰωνὰ καὶ σοφὲ Βαραχήσιε, διὸ μὲ τὸν ἐν σκότει τῆς ἀμαρτίας καταυγάσατε.

Στυλοὶ Ἐκκλησίας ὠφθητε, ἀπεριτρέπτως ταύτην διαβαστάζοντες, Ἄβιβος ὁμοῦ, Ναρσῆς καὶ Μάρης Ἠλίας τε, Ἰωνὰς Σηβεήθης καὶ Λάζαρος, καὶ Ζανιθὰς καὶ Σάββας, καὶ Μαρουθὰς καὶ Βαραχήσιος.

Ἦδη, μέτ' Ἀγγέλων Ἅγιοι, παρεστηκότες θρόνῳ τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀστραπαῖς, τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος, ἀυγαζόμενοι πάντας φωτίσατε, τοὺς πίστει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίον

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἦς ἐκθήσω ταύτης κληρονομίας σου, ταῖς ὑπὲρ ὑμῶν, τῆς σὲ τεκούσης θεόπαιδος, παρακλήσεσιν ἐπικαμπτόμενος, ἵνα σὲ ὡς Δεσπότην, καὶ Πανοικτίρμονα δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμὸς

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος ἔδειξεν ἀφλεκτος, καὶ νὺν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.